

LAG- OCH EKONOMIUTSKOTTETS
BETÄNKANDE nr 33/1989-90 med anledning av ltm Bert Häggbloms lagmotion med förslag till landskapslag om ändring av 10 § kommunalskattelagen för landskapet Åland.

Landstinget har den 23 mars 1990 inbegärt lag- och ekonomiutskottets yttrande över motionen. Utskottet, som i ärendet hört landskapsstyrelseledamoten Magnus Lundberg och kommundirektören Per Ekström, får med anledning härav anföra följande.

I motionen föreslås att 10 § kommunalskattelagen för landskapet Åland ändras så att skattskyldig som avses i 89 § lagen om skatt på inkomst och förmögenhet får avdra 60.000 mark eller om den skattskyldige under året försörjt minderårigt barn 70.000 mark av det sammanlagda beloppet av sina räntor på andra skulder än sådana som hänför sig till näringsverksamhet, gårdsbruk eller annan förvärvsverksamhet, till den del räntorna överstiger självriskandelen om 1.000 mark. Att höja avdragsrätten för bostadslån är enligt motionären det bästa sättet att stimulera det privata bostadsbyggandet och minska bostadsbristen i landskapet på.

I statsbeskattningen har avdragsrätten begränsats för räntor som hänför sig till annat än näringsverksamhet, gårdsbruk eller annan förvärvsverksamhet. Anledningen till att avdragsrätten begränsats är att ett av totalskattereformens huvudmål är att sänka marginalsatterna i alla inkomstklasser. För att uppnå detta mål är det nödvändigt att begränsa avdragsrätten. Det har inte ansetts möjligt att ännu helt avskaffa stödet för boende via skattesystemet, därför har ett bostadsavdrag införts i statsbeskattningen. Bostadsavdraget är begränsat till en period om tio år och minskar efter hand.

Av de skäl som anförs ovan har även i kommunalbeskattningen införts regler som begränsar avdragsrätten i enlighet med lagen om skatt på inkomst och förmögenhet för räntor på andra lån än sådana som hänför sig till näringsverksamhet, gårdsbruk eller annan förvärvsverksamhet. Under en övergångsperiod om ett skatteår gäller dock de tidigare reglerna, dock anpassade till bestämmelserna i statsbeskattningen om bostadsavdrag samt till den del av räntorna som får avdras i statsbeskattningen.

Ett annat motiv för att begränsa ränteavdragen är att ett system med bostadsavdrag är mera rättvist såtillvida att bostadsavdraget, till skillnad från ränteavdra-

get, är neutralt i förhållande till äktenskap. Makars bostadsavdrag är dubbelt så stort som avdraget för ensamstående.

Utskottet har utöver de skäl som ovan anförts för en begränsning av ränteavdragen erfarit att vissa avdrag i kommunalskattelagen för landskapet Åland berörts av bärkraftsklassificeringskommissionen vid fastställandet av kommunernas bärkraft. Om detta avdrag skulle införas finns det, som utskottet ser det, en risk för att de åländska kommunerna hamnar i en sämre bärkraftsklassificering än tidigare.

Ledamoten Stig Holmberg har anmält avvikande åsikt och anser att den skattskyldige borde få avdra 50.000 mark eller om den skattskyldige under året försörjt minderårigt barn 60.000 mark av det sammanlagda beloppet av sina räntor på bostadsskulder.

Med hänvisning till ovan anförda får utskottet vördsamt föreslå

att Landstinget måtte förkasta lag-
motion nr 58/1989-90

Mariehamn den 19 april 1990

På lag- och ekonomiutskottets vägnar:

Anders Eriksson
ordförande

Carina Strand
sekreterare

Närvarande vid ärendets avgörande behandling: ordföranden Anders Eriksson samt ledamöterna Harry Eriksson, Holmberg och Söderlund.